

расходвана за флота и въоружение. Резултатът е прѣдъ очи ти ни. Показа ни го войната съ Сърбия, населението на която е по-малко отъ единъ милионъ и половина, а армията се смята отъ петъ до осемъ хиляди — останало то число на носящти оружие състои отъ полуобучена милиция. Показа ни го и войната съ нѣкакъто хиляди войнствени черногорци. Противъ тая шепа отъ наше то племе — една империя, която брои повече отъ тридесетъ милиона население, отправя всички ти сили: за тая цѣль употребява и всички ти си средства и всички имотъ на своити кредитори; и, слѣдъ една отчаяна дѣятелност отъ два мѣсeca, гордѣе се съ това, че е имала нѣкакви си сумнителни успѣхи противъ Сърбия и че съвсѣмъ несумнително е била надвита въ войната съ Чернагора. О, сѣнки на Баязитовци, Аморатовци и Махмудовци!

Прѣди двадесетъ години, Франция и Англия рѣшиха да опитатъ въ голѣмъ размѣръ експеримънтъ на прѣобразования въ административната система на Турция, съ надежда да излекуватъ нетърпеливи ти нейни пороци и да поправятъ не по-малко нетърпими ти и недостатъци. Съ тая цѣль, като заптитиха цѣлостъ та на тая империя, обезпечиха нейната независимостъ, и начертаха въ Цариградъ планъ на прѣобразования, който послѣ се обнародва въ сultански фирмънъ или хатти-хумаюнъ. Успѣхти на кримската война, купени (съ помоштьта на Сардиния) съ голѣма та цѣна на французска и английска кръвъ и съ грамадни суми, доставиха на Турция, може би, за првъ пътъ отъ само то начало на цѣла та нейна кръвава история, двадесетъ години на почивка, не възмутена нито отъ нейна страна, нито отъ страна на други ти държави. Довѣрие то, като, че се поколеба въ слѣдствие на критското въстание; нѣ въстанието се потуши, и довѣрие то се въстанови. Въстание то въ 1875 година, по-отблизо разгледано, показва съвършена та неспособность на Порта да испълни задълженята, които бѣше приела на себе си при такива обстоятелства, што то испълнение то бѣ съществено свързано съ нейните интереси, съ нейната